

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Visionis seu Reuelationis Ministro facta descriptio. Capvt XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

dem amoris flamma tam suavis erumpat la
dis tuæ odor & fragrantia, quam possit esse tuis; ut
lectissimorum ac potissimum aromatum quera
herbarum, & virtutum omnium non qu
rumlibet, sed quæ omnes suos numeros hab
ant, & perfectissimæ sint, si eadem in puluis
redacta mittantur in ignem sufficiunt excitant
gratia. Denique etiam hoc cupio & desidero
ut huius laudis adspicere tam sit iucundus &
mœnus per gratiam, ut nullius unquam qui
tumuis vernantis & floridi Maij amoenitas illi
possit æquiparari, atque ea re tum Diuino
obtutibus tuis, tum omni cœlestium ciuium
multitudini mirificam ingerat voluptatem
optoque ut eadem amoris flamma perpetuo
magna vi erumpat, sursumque tendat in cur
cis precibus meis, quas ore fudero, in cantu
etiam vel psalmodia, in meditationibus, ver
bis & factis, adeò ut in fugam vertat omnes
hostes meos, cunctos aboleat & in nihilum re
digat defectus & culpas meas, gratiam impere
& veniam, sanctumque & felicem obtineat, vi
ta terminum, qui sit laudis huius temporis
finis & clausula, & initium laudis perpetuò du
ratur. Amen.

*Visionis seu Reuelationis MINISTRO facta
descriptio.*

CAPUT XXVI.

CVM hæc omnia iam confecta & in char
ta descripta essent, parum aliquid era
dum absolendum supererat ad finem
capit.

atlas capit.cuiusdam,ad Virginem Matrem pertinē-
effe us: vbi triam Minister Sapientiæ certum reli-
quera spatiū, donec id ipsi diuinitūs præsta-
tur, siquidem al. quam multis tam mensibus
ea illi gratia subtrahita fuerat , vt non posset
quod reliquum manstrat, perficere. Adiit ergo
precibus Virginem Matrem , petens vt illa O-
perificem impoñeret. Ipsa autem D. Domini-
tina nocte, expletis de illo Nocturnis Psalmodijs
& Precibus, quas M A T V T I N A S vocant, vi-
sus est sibi in spiritu esse in cubiculo quodam:
vircum sederet, vidit iuuenem forma egregiū
ad se inirantem cum insigni cithara, aliosq; il-
lum comitantes quauor cum singulis bucci-
nis. Accessit autem primus ille, iuxtaq; Fra-
trem residens, coepit pulsare citharam & dul-
cissimos excitare sonos. Mulcebant ij mirificè
Fratri aures, aitq; ad adolescentem citharæ-
dum. Ecquando ad nostras, vbi ipse moror,
venturus es ædes, vt mihi nonnunquam hoc
ludi genere animum erigas? Tum ille percon-
tabatur ex Fratre, haberéne adhuc id exercitijs,
quo diu vsus esset. Quod cum ille affirmaret,
respondit iuuenis, cum sanè molestem & aspe-
rum esse lusum. Moxque versus ad alios qua-
tor Adolescentes, iussit eos buccinis canere.
Atqui uno ex illis respondentे, satis esse si duo
canerent: ille contra instiit, vt simul omnes
buccinas inflarent: indicavitq; eis certum quē-
dam canendi modum, ipsi quidem probè cog-
nitum, sed Fratri prorsus incomptum. Cane-
bant igitur omnes. Interim præ mira celeritate
nullos Frater percepit sonos musicos, sed Ado-
lescentes vidi habere præ manibus imaginem
longę

OIV

45

longè speciosissimam beatissimæ Matris Dei
in pâno acu pictam: eiusque imaginis pallium
intrinsecus plane rubicundum ac purpureum
erat, vario ac peregrino opere intextum, cuius
modi barbaricarij consciunt, adspectu reuen
amenissimum: spatiū verò à Fratre reliqui
instar niuis candidum erat. Vehemens igitur
fratrem illum cœpit admiratio, eo quevisiū de
lectabatur, attente considerans num opus ab
soluerent. Primo igitur spatiū completere, ex
gressi sunt, dicebantq; Fratri: En ut increaseret.
Atque ecce vidit eos imaginem penitus absolu
vere. Unus autem ex eis acum cum filo accipit,
in fronte pallij transuersim duxit duas linea
flexuosas miro artificio, oculos ingenti volu
ptate afficientes, ipsamq; sacratissimæ Virginis
imaginem mirificè ornantes. Inter hæc ad se
rediens, planè intellexit, nec quicquam ambig
gere voluit, collatum illi esse, ut vacuum illud
spatiū ac spiritalem imaginem perficeret,
quod tam longa intercedēt mora denegatum
illi fuerat. Ita enim assuetus erat, ut alia que
præcedentia ferè ad eundem aut confini
lem ipsi modum diuinitus reuelarentur. Deinde
facto mane, extremam Operi manum im
posuit.

*Ratio eorum, quæ in hac Dialogo tra
ctantur.*

CAPUT XXVII.

QVIDAM instituti sive ordinis Domini
cani, quodam tempore post nocturnas
Preces